

2017
4

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Dirck van Baburen: Kristus umývající nohy učedníkům (1616)

biblický úvodník

TRPÍCÍ SLUŽEBNÍK

Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě - to vše mocí Ducha Páně.

2 Korintským 3, 18

Co je krásné a co není? Zůstaneme-li u člověka, s tím, co je na něm krásné... napadne mne, nejspíš musí existovat nějaký vzor „správně vypadajícího člověka“. Otázkou je, jestli jen jeden, nebo jich může být víc. Myslím, že, krása předpokládá rozmanitost a dokonce kanoničnost krásy nepopírá vícero jejich podob. Pro správné posouzení krásy lidského jedince nezbytná idea, která přesně definuje kdo, za jakých okolností, s jakými potřebnými vlastnostmi... je krásný... a k tomu dodává: je to ten, kdo **tuto ideu** nejlépe reprezentuje, žádoucím způsobem interpretuje, lichotivě zpodobňuje lidskou podstatu.

Jak mnozí strnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem. Izajáš 52, 14

Jako znetvořené vnímáme to, co je **nadáno** silou skvěle reprezentovat lidské pokolení, ale z nějakého důvodu nás v našem očekávání zklame. Člověk netvrdí, že všechno,

co vypadá jinak, než jak on si představuje, je nutně ošklivé, ale že všechno, co by **mohlo** a nejspíš i **mělo** vypadat tímto určitým způsobem, aby jeho samého dobře reprezentovalo, a přece tak nevypadá, to je ošklivé. Idea krásy se tak přiznává k určitému sebe pochopení člověka. Přesněji, ne k tomu, jak člověk sám sebe chápe, ale k tomu, **jak sebe sama chápat chce**. Tato ochota ke spolupráci, loajalita vůči obrazu, který se pokouším životem ztvárňovat, považuje se za nejdůležitější. Tím, co člověk považuje za krásné, říká nejvíce to, jak sám chce být vnímán a viděn. To mu také umožňuje neznat se k tomu, čím je, ve prospěch toho, čím není, ale kým by se, třeba v budoucnu, mohl stát, kdyby...

Trpící služebník není krásný proto, že se příliš vzdálil mínění, které o sobě člověk chce mít? Trpící služebník, jako zakázaný obraz, boří představu, kterou si člověk, o sobě vytvořil, ideu, která dovoluje člověku nevidět sebe sama jako toho

zkroušeného, nešťastného, nevidět se jako beznadějný, ztracený případ... nepoznávat se jako v zrcadle, v osobě toho kdo trpí?

O trpícím služebníkově se dále píše: *Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.* Izajáš 53, 4-5

Trpící služebník, zohavený, ošklivý, nepodobný člověku, nepodobný lidem zde vystupuje v roli obětního beránka (jeho jizvami jsme uzdraveni...) - každá doba a každá společnost má svého - díky kterému si může uvědomit cosi, co se týká právě jí. Nevím, kdo je dnes tím služebníkem Hospodinovým vyvoleným k oběti. V době prorokově to byl možná Jeruzalém. V době novozákonní roli obětního beránka zastal Kristus, ten který snímá hříchu světa... Pokaždé je to ale ten, na kom má být vidět cosi, co se týká představy, dobrého mínění, které o sobě každý z nás má.

Co tedy znamená, že někdo je tak odporný, že si jej nelze vážit, člověku zcela nepodoben...? To znamená, že nevyhovujícím způsobem reprezentuje **ideu lidství**, která, vychází z našich úvah o člověku,

o tom, co jej (nás) **nejlépe** interpretuje... A ukazuje to tak, jak bychom sami sebe vidět nechtěli. Jenže, možná právě tím, je **nám** ten opovržený **nejvíce** podoben...? Pravým člověkem, nositelem nefalšované ideje lidství, je mi ten, o němž jsme o vánocích zpívali:... *Člověčenství naše, ráčil vzít na se...*

Kde ale skončilo člověčenství naše, co z něho zůstalo? Nejprve v jeslích pak v hrobu leželo. Také na kříži, vystaveno zrakům, viselo. Do toho pojetí krásy podle kánonu člověka, se vejde hodně, ale rozhodně ne všechno, některá zpodobnění zkrátka nejsou nepřípustná. Mým vyznáním je, že tu byl někdo, kdo mne uměl zpodobnit lépe než já sám sebe, někdo, kdo mne také znal lépe, než jak mne znají druzí lidé, někdo kdo mne miloval více, než já jeho, někdo kdo se za mne obětoval a proto se mi nelíbil - že ne on mne, ale já jeho více potřeboval - on dokázal být mnou, ale ne už já Jím...

Člověčenství moje, potupu naši na svém těle až na kříž nese. Snad je to tak, že on se podobá mně, abych se já mohl více podobat Jemu.

Pavel Šindler

ze sborového života

ZÁPISKY ZE STARŠOVSTVA Z 1. BŘEZNA

- ✓ Staršovstvo podalo na ústředí církve návrh na udělení Medaile vděčnosti sestře Janě Haškové.
- ✓ Staršovstvo souhlasí s tím, aby br. Josef Grendziok sloužil slovem v domově seniorů na Kamenci, pod patronátem br. P. Šindlera.
- ✓ Informace o Diakonii: Středisko Debora potřebuje ložní prádlo (bude ohlašováno). Br. Šindler chodí jednou za dva týdny do Domovinky; v Deboře se schází jen se zaměstnanci; pro Náruč hledá vhodnou formu.
- ✓ Organizací Noci kostelů, kterou má letos na starosti náš sbor, byl pověřen Josef Grendziok.
- ✓ Starší se seznámili s přehledem plnění rozpočtu, který každý měsíc sestavuje Hanka Vlčínská.
- ✓ Dar od partnerských sborů se plánuje využít na zhotovení kopie kalicha k večeři Páně.
- ✓ Na podnět synodní rady se sbor připojí k rámcové smlouvě s dodavatelem energií (EON).

KOSTEL PRO VŠECHNY

23. 4. v 17 00

Varhanní recitál Samuela Macha

Pěvecká spolupráce Jiří Krejčí

Duchovní promluva Michael Waloschek

Program: C. B. Balbastre Fanfára s variacemi,

J. S. Bach: Preludium a fuga C dur BWV 545,

J. S. Bach: Allegro moderato z triové sonáty Es dur BWV 525,

F. Mendelssohn Bartholdi: Sonáta c moll op. 65 č. 2,

P. Eben: Variace na 3 evangelické chorály (Ó světlo trojice svatá, Navštiv nás
Kriste žádoucí a Otče všemohoucí)

Vstup volný

modlitební okénko

- ❖ Velebme Pána za velikonoční oběť, která je středobodem křesťanské víry, podstatou odpuštění a zdrojem naděje v následném vzkříšení. Ať je vděčnost a naděje základem našich vztahů k bližním.
- ❖ Prosme proto ať Pán mocně žehná všem, kdo šíří evangelium Božího království, jak slovem, tak skutky lásky.
- ❖ Mysleme v modlitbách na růst našeho sboru ve víře a v činnosti pro Boží království, ať hledající nalézají duchovní potravu, přijetí, porozumění a společenství a orientaci na cestě k Pánu. Modleme se za moudrý život, ať nepromarníme čas, který nám Pán dal. Pamatujme na sborový výlet a další sborové, seniorátní a církevní akce; prosme za moudrost pro nové staršovstvo i kazatele.
- ❖ Děkujme za nově pokřtěné a prosme, aby Pán byl s nimi a jejich rodinami.
- ❖ Vyprošujme milost spásy pro členy našich rodin, kteří se vzdalují od Pána, nebo k němu dosud nenašli cestu; zdraví a útěchu pro nemocné, ztrápené, osamělé, potřebné a hendikepované; moudrost Ducha pro ty kteří stojí před důležitým rozhodnutím; sílu k odpuštění pro ty, kdo si v srdci drží zášť nebo hořkost; odvahu a odhodlání pro nesmělé, váhající, bojácné a slabé.
- ❖ Modleme se za správce věcí veřejných, ať jednají neúplatně a v Boží bázni; soudy a exekutivu ať ctí právo a spravedlnost; náš národ a Evropu, ať se navrací k Pravdě; trpící bezprávím, ať se dovolají práva.
- ❖ Nezapomínejme v modlitbách na postižené neštěstími, ať je Pán potěší v těžkých chvílích; trpící válkou a násilím, ať ve válečných zónách zavládne mír a porozumění; pronásledované pro víru, ať nalézají nadpřirozenou pomoc a ochranu; pronásledované pro spravedlnost, ať nacházejí posilu; naši planetu, ať ji neničíme, ale spravujeme dle Božího plánu..

VÝZNAMNÉ NAROZENINY V DUBNU

Štefan Kubáň

Aurélie Rojková

Pavla Sztwierniová

Lubomír Valovič

Ivana Stoklasová

Libuše Gabzdilová

Jan Kostruch

Jarmila Friesová

Věra Bergrová

Renáta Škriečková

Petr Juřena

Anna Rutrllová

Jaromír Vašek

Vlasta Haráková

Věra Kynčlová

*Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77...
Respektujeme, pokud nahlásíte kazatelce, že si zveřejnění nepřejete.*

KŘTY

Alžběta Machová

Jiří Foltýn

k zamyšlení

ŽIJEME OPRAVDU „NA ROZHRANÍ VĚKŮ“?

Přednáška Romana Mazura z Mezinárodní partnerské konference - pokračování

6. Křesťanstvo v Evropě

Evropa je v tomto globálním příběhu výjimkou. Prošla v posledních stoletích velmi výraznou sekularizací – z esvětštění. Náboženství, jmenovitě křesťanství, zde postupně ztratilo klíčový společenský vliv. Už dávno není klíčovým stabilizujícím společenským faktorem, sociálním tmelem, zárukou společenského řádu... Křesťanská církev už není

„vychovatelkou evropských národů“, jak se to někdy popisuje při pohledu na středověké dějiny Evropy.

Evropské církve, především hlavní velké a tradiční, procházejí únavnou a dlouhou krizí. Ztrácejí členy, formální i aktivní, musejí opouštět některé kostely, především na venkově. Je to mimo jiné důsledek toho, že měly dříve ve společnosti privilegované postavení („lenivý

monopol“) a nenaučily se průběžnému reformování své teologie i praxe. Typický Evropan byl tak sice jako dítě možná pokřtěn, ale křesťanskou víru nepraktikuje.

Evropské církve jsou v tomto kontextu často zmatené. Některé církve – především ty tradiční velké, typicky např. severské evangelické – se ještě stále někde pokoušejí ustupovat dál a dál ze svých tradičních pozic a stávají se primárně humanistickými centry s bledým křesťanským nátěrem. Jiní naopak reagují přehnaně konzervativním lpěním na tradiční liturgii nebo méně důležitých stránkách svého tradičního učení.

Ovšem otázky, na které dříve odpovídalo náboženství, z moderní evropské kultury nezmizely: Jak to, že je něco a není nic? Odkud a kam jdu? Má můj individuální lidský život nějaký přesahující smysl? Kam míří velké dějiny světa a vesmíru? Jak poznám, co je skutečné dobro a zlo? Jak zvládnou „temnou stranu síly“, která ve mně dříme? Evropská sekulární kultura na tyto otázky nenabízí odpovědi. Ty spirituální otázky jsou tak palčivé, že dnes prožíváme ohromnou vlnu „nové religiozity“. Náboženství se dnes i v Evropě masívně a v mnoha vrstvách vrací. Tak jako se totiž nedá z lidského života vytěsnit sexualita,

nedá se z lidské společnosti vytěsnit ani religiozita, hledání Boha a touha po Bohu. Modernizace pomohla Západu zvítězit nad bídou, ale zároveň přináší hlubokou krizi smyslu života.

Novou vlnu zájmu o religiozitu v euroatlantickém prostoru je hluboce rozporuplná. Lze ji charakterizovat např. následujícím hesly:

Víra bez příslušnosti – možnost přístupu ke spirituální nabídce není v myšlení lidí podmíněna členstvím v církevní organizaci.

Od závazku ke spotřebě nebo „bezstarostná přelétavost“ – soukromí jednotlivce zůstává plně pod jeho vlastní kontrolou a mimo sféru vlivu náboženské instituce.

Podřízenost posvátným přáním zbožštěného já – nehledá se možná ani tak pravda nebo Bůh, ale spíše moje vlastní štěstí.

„Privatizovaný synkretismus“ nebo „náboženské kutilství“ – konzument duchovního zboží vystupuje v roli klienta který objednává a kupuje náboženské produkty od nejrůznějších dodavatelů. Ty si pak navíc upravuje zcela podle svých nálad a osobních potřeb.

Tento evropský trend je součástí již výše zmíněného širšího celosvětového „návratu k náboženství“. Je pozoruhodné, že

probíhá zároveň po celém světě a obdobně minimálně ve všech třech velkých monoteistických nábožensko-kulturních okruzích. Dochází k němu jak „shora“, tedy s využitím politické moci, tak rovněž „zdola“, iniciativou mnoha hnutí, která se zaměřují na pěstování a prohlubování zbožnosti, rodinného života, práci s mládeží... V křesťanství a židovství má však podobný návrat náboženství podobu především nenásilnou. Naopak, ve zcela zvrácené podobě můžeme tento „návrat k náboženství“ sledovat na praktikách Islámského státu.

7. Křesťanstvo v Americe: dvě nesmělé poznámky při pohledu z dálky

Situace u našich přátel v USA je velmi odlišná. K tomu si dovoluji na vysvětlenou učinit jen dvě stručné poznámky.

V Evropě bylo pro moderní dobu klíčové osvícenské emancipační hnutí chápáno především jako osvobození od tmářství špatné víry. Ve Spojených státech byla víra ve stejné době, ale i později vnímána mnohokrát spíše jako součást řešení klíčových společenských problémů a jako důležitý zdroj síly, motivace, ideálů a hodnot.

Ve Spojených státech je náboženství - ve srovnání s evropskou situací - vnímáno mnohem více jako záležitost osobní

volby a angažovanosti než jako něco, do čeho se člověk rodí. V důsledku přísného oddělení církve a státu tam totiž nemá žádná náboženská instituce privilegované postavení. To vytváří prostor „konkurence“, který sice vytváří teleevangelisty s nejhorsí pověstí, ale z dlouhodobého hlediska povzbuzuje vitalitu a tvořivost náboženských vůdců, aktivistů a institucí. Církevní střediska jsou tak častěji živými a otevřenými „komunitními centry“, nejednou např. i pro nové přistěhovalce do USA. Právě ve srovnání se situací ve Spojených státech konstatuje jedna anglická socioložka, že evropský úpadek víry zřejmě nebyl způsoben především nedostatkem „poptávky“ (tedy zájmu o víru), ale do spíše nedostatkem zajímavé „nabídky“ ze strany tradičních evropských církví.

8. Jak společně dále?

V našich křesťanských sborech

Největší silou globální křesťanské církve je síť křesťanských společenství různých denominací po celém světě. Kde se sejde jen několik nadšených lidí, kteří chtějí společně skutečně „milovat Boha celým svým srdcem, celou duší a celou svou myslí“, tam se děje to nejdůležitější a základní. Takové společenství, které si zároveň uvědomuje, že má nabídnout evangelizaci i svou diakonickou službu svému okolí, se stává

skutečnou oázou křesťanské víry, naděje i lásky. Oázou pro duchovně i tělesně hladové a žíznivé. Nejdůležitějším úkolem našich sborů přitom není ani dnes nic jiného než svému okolí nabídnout svými slovy i příkladem vstoupit do onoho velkého příběhu Božího sestupování do našeho světa. Křesťanské sbory jsou zde především proto, aby nabídly svým současníkům najít sebe sama ve velkém vyprávění od Genesis po Zjevení: Já jsem ztracený syn, který se může vrátit domů (Lukáš 15,20). Já jsem ta žíznivá žena, které Ježíš nabízí „živou vodu“ (Jan 4,10). Já jsem ten, kdo se má nechat získat pro následování Ježíše a pokřtít (Matouš 28,19). Já jsem ten, pro koho Ježíš zemřel a vstal z mrtvých (1. Korintským 15,3-4). Já jsem ta, pro kterou má Ježíš životní poslání s konkrétním úkolem (Efezským 2,10). Společně máme být jeho svědky s pomocí Ducha svatého (Skutky 1,8).

Přitom potřebují především naše evropské sbory přiměřenou dávku „aggiornamenta“ - „zdnešnění“. Církev má být prostředím hluboké křesťanské spirituality, ale zároveň

rovněž otevřeným společenským hnutím. Má mluvit jazykem a užívat hudbu, kterým současný člověk může dobře rozumět. Oslovovat i mimoracionální složky lidského nitra: imaginaci, intuici, emoce... Využívat vedle racionálních argumentů pro výklad Bible a křesťanské víry i sílu osobních příběhů víry - vyprávění o konkrétním praktikování víry. Nabízet vytrvale naději všem sklíčeným, vždyť jevy a procesy, které mohou ohrozit budoucnost lidstva na zemi, nejsou tím posledním horizontem. Poslední slovo bude mít nad našimi individuálními příběhy i nad velkými dějinami Ježíš Kristus, Pán pánů.

To samozřejmě neznamená přijmout za svou logiku „Disneylandu“ - lidi jen nezávazně bavit. Modernizace církve neznamená stahovat ze své nabídky a výkladních skříní klíčové křesťanské hodnoty jako pokora, sebezapření, pokání, nesení Kristova kříže, služba chudým, nemocným a trpícím...

Ve společnosti

Ve společnosti je především potřeba, aby se církve držely co nejdál od držitelů moci, politické i

hospodářské. Také je potřeba vzdát se snah vrátit sekularizovanou společnost euroatlantického prostoru do područí církve. Různá politická hnutí s fundamentalistickými, ultrakonzervativními a sektářskými tendencemi, která se snaží vrátit náš svět tam, kde byl přibližně v roce 1910 nebo v roce 1950, považuji za slepou uličku. Snaží se vrátit celek společnosti takříkajíc „pod posvátný baldachýn“, pod vedení církve, již není možné. Na sekularizaci vidím i jako křesťan mnoho pozitivního: kritiku a zrelativizování společenského a politického statu quo; principiální odposvátnění přírody (prostor, který má člověk spravovat a kultivovat); odluku náboženství a politiky, církve a státu; oslabení zprostředkující role církevní instituce ve vztahu mezi nebem a zemí; úspěchy vědy a racionálního přístupu k některým otázkám života...

Naopak je potřeba z křesťanských pozic bojovat proti nacionalismu, proti konzumerismu, proti pseudonáboženským totalitám i proti patologickým a destruktivním podobám religiozity. Musí však jít pouze o duchovní boj, prostřednictvím vlastního příkladu, modliteb, osobního svědectví a angažovanosti, nikoli o politické lobbování a vytváření koalic

s konkrétními osobnostmi a stranami politického života.

V mezináboženském dialogu

Obdobný úkol před námi stojí i v mezináboženském dialogu. Naší úlohou tváří v tvář přátelům z jiných náboženství, s kterými nás globalizace více a více promíchává, není zbavovat se klíčových fundamentů křesťanské víry. Naší úlohou je nabídnout i jim příběh křesťanského evangelia, ovšem bez arogantního povyšování a mentální či fyzické agrese. A všude tam, kde je to možné, jim vycházet vstříc ve společném zdolávání praktických úkolů v našich společnostech.

9. Závěr

Rád bych skončil tam, kde jsem začal. Příběh tesaře Ježíše z Nazareta prokazuje v lidských dějinách zcela nepochopitelnou moc a vliv. Ježíšova kázání o Bohu a jeho království, jeho příklad obětavého a otevřeného života a klíčový velikonoční příběh ukřížování a vzkříšení táhnou až dodnes vítězně světem. Přitahují do svého silového pole nová lidská srdce a životy, vztahy i komunity. Kéž něco z jeho požehnání přineseme našeho světu na rozhraní věků i my a naše sbory.

Pozvání k putování po stopách Moravských bratří do Herrnhutu

Hut des Herren - ochrana Páně - Ochranov

Pout' u příležitosti 500. výročí reformace a 560. výročí vzniku Jednoty bratrské

trasa: Herrnhut - Žitava - Vratislav

termín: 29.-30. dubna 2017

cena: 1.500,-Kč/osoba (bus, ubytování, snídaně) + vstupy (cca 15 euro)

program: sobota 29. dubna: odjezd z Ostravy (Dům kultury) v 5:00, Herrnhut - prohlídka města: modlitebna, muzeum a hřbitov; Berthelsdorf - prohlídka kostela; účast na večerních zpívaných bohoslužbách ve sboru Evangelische Brüdergemeine Herrnhut; ubytování ve Varnsdorfu
neděle 30. dubna: Žitava - prohlídka města; Vratislav - prohlídka města; příjezd do Ostravy ve 21:30

Přihlášky s uvedením jména, příjmení, bydliště, telefonu a e-mailu zašlete do 20. dubna 2017 na e-mail FS ČCE: ostrava@evangnet.cz.

Zároveň je třeba do 20. dubna uhradit částku 1.500,- Kč na účet FS ČCE v Ostravě: číslo účtu 2300365561/2010, variabilní symbol 2017.

Zdravotní pojištění na cestu si každý účastník zajistí samostatně.

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: ostrava@evangnet.cz

WEB: ostrava.evangnet.cz

FARÁŘI: Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

Pavel Šindler (tel. 777 065 911)

KURÁTOR: Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 230 036 5561/2010

Redaktor Zpravodaje: Michael Waloschek

program ve sboru - duben

- úterý 4. dubna 9:00 kavárnička, 19:00 starší mládež
středa 5. dubna 17:00 biblická hodina, 20:00 čas modliteb
čtvrtek 6. dubna 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež
pátek 7. dubna 19:00 nocturno
sobota 8. dubna 9:00 jarní úklid kostela
- květná neděle** **10:00 (!) RODINNÉ POSTNÍ BOHOSLUŽBY s večeří Páně**
(9. dubna) a pověřením sborového kantora (kostel), nedělní škola, beseda s celocírkevním kantorem o podobě nového zpěvníku
- úterý 11. dubna 19:00 starší mládež
středa 12. dubna 18:15 staršovstvo, 20:00 čas modliteb
- zelený čtvrtek** **17:00 BOHOSLUŽBY kolem stolu s večeří Páně a četbou**
(13. dubna) **pašijí (sál)**
- velký pátek** **9:30 BOHOSLUŽBA s večeří Páně (sál)**
(14. dubna)
- velikonoce** **8:30 (!) BOHOSLUŽBY s večeří Páně a křty (kostel),**
(16. dubna) nedělní škola, kavárna
- úterý 18. dubna 9:00 kavárnička, 19:00 starší mládež
středa 19. dubna 17:00 biblická hodina, 20:00 čas modliteb
čtvrtek 20. dubna 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež
- neděle 23. dubna 8:30 BOHOSLUŽBY (kostel),**
nedělní škola, kavárna, zkouška pěveckého sboru
- úterý 25. dubna 17:00 farní kroužek informatiky, 19:00 starší mládež
středa 26. dubna 17:00 biblická hodina, 20:00 čas modliteb
čtvrtek 27. dubna 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež
sobota 29. dubna 29-30.4. Sborový výlet do Herrnhutu
- neděle 30. dubna 8:30 BOHOSLUŽBY (kostel),**
nedělní škola, kavárna, zkouška pěveckého sboru
- úterý 2. května 19:00 starší mládež
středa 3. května 17:00 biblická hodina, 20:00 čas modliteb
čtvrtek 4. května 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež
- neděle 7. května 8:30 RODINNÉ BOHOSLUŽBY (kostel),** nedělní škola,
beseda s f. Tomášem Pavelkou, zkouška pěveckého sboru

*Termín zkoušek Ostravských zvonků je teď proměnlivý
(nejčastěji středa 18:00)*